

WYROK

WIMIENIURZECZPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daniel Hudak

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Jolanta Konieczna

w obecności

po rozpoznaniu w dniach 24.08.2021r. 30.09.2021r. 02.11.2021r. 08.04.2022r.

sprawy

M. Z. syna K. i E. z domu T.,

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

nieustalonego dnia w okresie od dnia 24 marca 2020 roku do dnia 04 kwietnia 2020 roku w K., wykorzystując nieuwagę pokrzywdzonego dokonał kradzieży karty bankomatowej nr (...) banku (...) SA, a następnie w tym samym okresie czasu działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętego zamiaru poprzez użycie w transakcji zbliżeniowej wymienionej karty, pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał pięciu kradzieży pieniędzy na szkodę R. S. w łącznej kwocie 4200 zł i tak:

- w dniu 24 marca 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 500 zł,
- w dniu 24 marca 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 1000 zł,
- w dniu 26 marca 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 900 zł,
- w dniu 03 kwietnia 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 900 zł,
- w dniu 04 kwietnia 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 900 zł,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k.

1. oskarżonego M. Z. uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 24 marca 2020 roku do dnia 04 kwietnia 2020 roku w K., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wykorzystując nieuwagę pokrzywdzonego dokonał kradzieży karty bankomatowej nr (...) banku (...) SA, a następnie w tym samym okresie czasu działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru poprzez użycie wymienionej karty i posługując się uzyskanym nielegalnie kodem (...), pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał pięciu kradzieży pieniędzy na szkodę R. S. w łącznej kwocie 4200 zł i tak:

- w dniu 24 marca 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 500 zł,
- w dniu 24 marca 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 1000 zł,

- w dniu 26 marca 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 900 zł,
- w dniu 03 kwietnia 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 900 zł,
- w dniu 04 kwietnia 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 900 zł,

tj. czynu wypełniającego dyspozycje art. z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres lat 2 (dwóch), tytułem próby,

3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,

4. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

5. na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego R. S. kwoty 4200 (cztery tysiące dwieście) złotych w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku,

6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. M. kwotę 672 zł wraz z należnym podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

7. zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1306/20	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie</p>			

rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. Z.	w okresie od dnia 24 marca 2020 roku do dnia 04 kwietnia 2020 roku w K., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wykorzystując nieuwagę pokrzywdzonego dokonał kradzieży karty bankomatowej nr (...) banku (...) SA, a następnie w tym samym okresie czasu działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru poprzez użycie wymienionej karty i posługując się uzyskanym nielegalnie kodem	

		<p>(...), pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał pięciu kradzieży pieniędzy na szkodę R. S. w łącznej kwocie 4200 zł i tak:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w dniu 24 marca 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 500 zł, - w dniu 24 marca 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 1000 zł, - w dniu 26 marca 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 900 zł, - w dniu 03 kwietnia 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 900 zł, - w dniu 04 kwietnia 2020 roku na ul. (...) – bankomat (...) na kwotę 900 zł, <p>tj. czyn wypełniający dyspozycję art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>Oskarżony M. Z. był dobrym kolegą A. S. syna pokrzywdzonego R. S.. Znali się od dłuższego czasu, ok. 10 lat. Żona pokrzywdzonego R. S. zmarła w grudniu 2012 roku, za życia sporządziła testament, w którym do spadku powołała swojego syna A. S., w związku z czym miał on prawo do zamieszkiwania w mieszkaniu przy ul. (...) w K.. Podczas interwencji policji funkcjonariusze powyższe potwierdzali, R. S. temu nie zaprzeczał, dlatego nie widzieli podstaw do opuszczenia przez A. S. mieszkania. A. S. zamieszkał z pokrzywdzonym 2 lata po śmierci matki. Wcześniej zamieszkiwał wraz ze swoją żoną w O., pokrzywdzony ich odwiedzał, jednak z czasem u A. S. pojawiły się problemy z alkoholem, dlatego też stracił pracę w banku i prawo jazdy. Żona A. S. skierowała męża na leczenie alkoholowe, jednak z uwagi na brak efektów i poprawy w</p>	<p>Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa</p> <p>Zeznania świadka A. S.</p> <p>Częściowo Wyjaśnienia oskarżonego M. Z.</p> <p>Zeznania świadka R. S.</p> <p>Dokumenty z akt sprawy I Ns 363/20 SR Kalisz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wniosek - notatka urzędowa - protokół rozprawy z dn. 4.11.2020r. i 25.01.2021r. - pismo 	<p>2, 8-9</p> <p>34v, 132-133</p> <p>43-44,</p> <p>141-142</p> <p>k. 2-4,</p> <p>k. 48,</p> <p>k. 103-105, 129-131</p> <p>k. 115</p> <p>z akt I Ns 363/20</p> <p>k. 3</p> <p>k. 21</p> <p>k. 15-16, 19, 24,</p> <p>k. 17, 45</p> <p>k. 39, 69</p> <p>k. 77-79</p> <p>k. 20, 25</p> <p>k. 26-30</p> <p>k. 36</p> <p>k. 37</p> <p>k. 83-88</p> <p>k.141</p> <p>k. 49, 57-58, 60-65, 136, 165-166</p>	
--	--	--	--

jego zachowaniu wyrzuciła go z domu. W zw. z powyższym A. S. początkowo przyjeżdżał do pokrzywdzonego jedynie na noc, a od okolic jesieni 2018 roku zamieszkał u pokrzywdzonego na stałe. Codziennie przebywał w mieszkaniu, chodził do pracy, jednak często zapraszał kolegów do siebie, w nocy spożywali alkohol i hałasowali. Pokrzywdzony z synem pozostawali w złych stosunkach, kłócili się, zdarzało się, iż A. S. nakazywał R. S. wyprowadzenie się.

Kumulacja negatywnych zachowań A. S. nastąpiła w marcu 2020 roku wraz z nastaniem pandemii, kiedy to nie pracował i przesiadywał całymi dniami z kolegami w ich mieszkaniu, spożywali wspólnie alkohol w dużych ilościach, koledzy nocowali u niego, jedni przychodzili, drudzy wychodzili. A. S. miał do dyspozycji mały pokój, w którym przyjmował gości, jednak często korzystali oni także z pomieszczeń

wspólnych,
przeszkadzając w
codziennym
funkcjonowaniu
pokrzywdzonemu R.
S.. Sąsiedzi
przychodzili do R.
S., aby coś zrobić
z tą sytuacją,
zauważyli, iż dłuższy
czas przebywał tam
pewien kolega A.
S., który zdarzało
się, że spał także
na klatce schodowej
mieszkańcy bali się
go. W związku z
powyższym
pokrzywdzony
wzywał Policję na
interwencję.
Oskarżony M. Z.
w okresie objętym
zarzutem
pokrywającym się z
początkiem epidemii
C.-19 zamieszkał u
A. S.. Nocował w
mieszkaniu
wspólnie
zamieszkiwanym
przez A. S. i
jego ojca R. S.
przez około miesiąc,
pokrzywdzony chciał
go wyrzucić, jednak
on nie chciał
opuścić mieszkania,
stawiał czynny opór.
Policja w wyniku
interwencji
wyprowadzała go,
jednak on niebawem
wracał, A. S.
wpuszczał go z
powrotem, ponadto
przekazał mu klucze
do mieszkania.
Pokrzywdzony R.
S. zajmował osobny

pokój, w którym przechowywał swój portfel wraz z kartą bankomatową banku (...). A. S. wiedział gdzie pokrzywdzony trzyma portfel, miał dostęp do jego pokoju, nadto często kazał wyłączać światło pokrzywdzonemu.

Na początku kwietnia 2020 roku pokrzywdzony nakrył A. S. na tym jak sięgał po jego portfel. Pokrzywdzony wówczas spał, dlatego nie wie czy A. S. go zabierał czy odkładał. Rano karta zawsze była w portfelu.

Pokrzywdzony nigdy nie zgubił swojej karty bankomatowej, nikomu jej nie udostępnił, pamięta swój numer (...): nie ma go nigdzie zapisanego. Wskazał, iż jedyną możliwością dostania się jego numeru (...) do wiadomości osób trzecich było przekazanie go przez jego syna albowiem był on mu znany. Pamięta bowiem, iż była taka sytuacja kilka lat wcześniej, iż poprzednia karta bankomatowa

została zablokowana, była uszkodzona i nie dało się z niej korzystać, dlatego poszedł do banku, gdzie musiał ją zdać, a następnie pocztą otrzymał nową, dla której konieczne było nadanie nowego (...)u poprzez konto internetowe. Nie mógł sobie z tym poradzić, dlatego w czynności aktywacji tej karty pomagał mu wówczas właśnie syn A. S., gdyż wtedy, jak twierdzi pokrzywdzony z synem dało się jeszcze normalnie rozmawiać, w następstwie czego miał on wiedzę co do nadanego numeru (...) do nowej karty pokrzywdzonego i mógł go zapamiętać. Ponadto w okresie późniejszym (po owej zmianie (...)u) pokrzywdzony podczas choroby (w związku z którą miał założony cewnik) przekazywał kartę synowi w celu zakupu leków, jednak nie podawał mu numeru (...), gdyż był on już mu znany, nie odnotował jednak przed ani po okresie objętym zarzutem żadnych innych nieprzewidzianych

wypłat ze swojego konta bankowego. A. S. przekazał swojemu koledze oskarżonemu M. Z. numer (...) do karty. Zarazem w ramach porozumienia dokonali kradzieży karty bankomatowej w celu dokonania – wbrew woli dysponenta wypłat gotówki.

Pokrzywdzony jest osobą starszą, choruje, utrzymuje się z emerytury. W dniu 15.04.2022r. podczas drukowania wyciągu transakcji bankowych zorientował się, że z jego konta w banku (...) zostały wypłacone w dniach 3 i 4 kwietnia 2020 roku z bankomatu kwoty po 900 zł. On sam nie dokonywał takich wypłat, dlatego udał się do oddziału banku, aby tą sytuację wyjaśnić. W banku okazało się, iż także w okresie wcześniejszym dokonano wypłat za pomocą jego karty bez jego wiedzy, i tak w dniu 24.03.2020r. wypłacono 500 i 1000 zł, a w dniu 26.03.2020r. wypłacono kwotę 900 zł. Wypłat tych

dokonał oskarżony
M. Z..

R. S. domyślił się, iż to za jego pieniądze syn wraz z oskarżonym i innymi kolegami mógł organizować spotkania towarzyskie połączone z piciem alkoholu w ostatnim czasie w ich mieszkaniu. W związku z powyższym w tym samym dniu tj. 15.04.2020r. pokrzywdzony zgłosił nieautoryzowane wypłaty do banku w formie reklamacji, a także złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w K. K.. Powyższa reklamacja w zakresie wypłat w dniach 3-4.04.2020r. została negatywnie rozpatrzona przez bank, który powołał się na „Ogólne warunki prowadzenia rachunków bankowych i świadczenia usług dla klientów indywidualnych przez (...) Bank (...) SA” i z uwagi na fakt, iż reklamowane operacje były dokonane wydaną dla pokrzywdzonego

kartą i potwierdzone prawidłowo wprowadzonym numerem (...) nie uznał jej.

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, początkowo odmówił składania wyjaśnień, jednak złożył je podczas rozprawy. Przyznał, iż znał numer (...) do karty pokrzywdzonego.

Fakt dokonywanych wypłat z bankomatu przez oskarżonego oraz jego wizerunek zarejestrowały kamery monitoringu.

Świadek A. S. rozpoznał osobę oskarżonego M. Z. na wygenerowanych z niego zdjęciach.

Pokrzywdzony stwierdził, iż na pewno nie jest to jego syn, nie był pewien co do wizerunku oskarżonego albowiem widywał go jedynie przelotnie, a okazane wydruki były dla niego mało czytelne, aczkolwiek sam oskarżony na rozprawie potwierdził, iż to on znajduje się na okazywanych mu zdjęciach

uzyskanych w
wyniku
zabezpieczenia
materiału wizyjnego
z bankowego
systemu TV
użytkowej.

Zważając na
powyższe
okoliczności
ustalono, iż
oskarżony M. Z. w
okresie od dnia 24
marca 2020 roku
do dnia 4 kwietnia
2020 roku działając
wspólnie i w
porozumieniu z inną
osobą wykorzystując
nieuwagę
pokrzywdzonego
dokonał kradzieży
jego karty
bankomatowej do
banku (...) i
jednocześnie w
krótkich odstępach
czasu tj. w dniach
24 marca 2020 roku,
26 marca 2020
roku, 3 kwietnia
2020 roku i 4
kwietnia 2020 roku
w wykonaniu z góry
powziętego zamiaru
użył jej posługując
się uzyskanym
nielegalnie (bez
zgody
pokrzywdzonego)
kodem (...),
každorazowo
wpisując go w
bankomacie banku
(...) znajdującym się
na ul. (...) w K.
i pokonując tym
samym
zabezpieczenie

elektroniczne
włamał się do
systemu bankowego
i dokonał kradzieży
gotówki na łączną
kwotę 4200 zł.

M. Z. ma 43 lata.
Posiada
wykształcenie
zawodowe –
elektromechanik
pojazdów
samochodowych.
Jest rozwiedziony.
Oskarżony był osobą
bezdomną, nocował
w przypadkowych
miejscach. Obecnie
zamieszkuje u
partnerki,
pozostając na jej
utrzymaniu, jest
bezrobotny, posiada
obowiązek
alimentacyjny
względem dwójki
dzieci. Nie leczy
się psychiatrycznie,
nie posiada majątku.
Oskarżony jest
uzależniony od
alkoholu, często
miewał ciągi
alkoholowe, biegli
zdiagnozowali u
niego zespół
zależności
alkoholowej.
Oskarżony
poddawał się
okresowym
terapiom, był
leczony odwykowo.
W dniu 27.04.2022r.
A. S. zawiózł
oskarżonego na
odwyk do
Wojewódzkiego
Zakładu (...) sp.

z o.o. w S.,
następnie od dnia
20.05.2020r.
przebywał on na
Oddziale (...) w
M., po czym
do grudnia 2020
roku przebywał
w Hostelu dla
Osób Uzależnionych
prowadzonym w
ramach Oddziału
(...) w K.. W czasie
czynów oskarżony
był zdolny do
rozpoznania ich
znaczenia i
pokierowania swoim
postępowaniem,
biegli nie stwierdzili
u niego choroby
psychicznej ani
upośledzenia
umysłowego.

Oskarżony był
uprzednio karany.

Karta zgłoszenia
Wykaz operacji
Pismo banku
Oświadczenie
Informacja szpitala
Opinia sądowo-
psychiatryczna
Materiał wizyjny –
płyta
Wydruki
Protokół pobrania
materiału
porównawczego
Materiał
porównawczy

Protokół oględzin Dane osobopoznawcze Dane o karalności			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Zeznania świadka R. S.	Zeznania świadka są konsekwentne i w większości spójne ze zgromadzonym w sprawie pozostałym materiałem dowodowym. Potwierdzają one stan faktyczny sprawy, który co do zasady był bezsporny. Sąd dał	

im wiarę i oparł się na nich w całości. Choć świadek początkowo podejrzewał o kradzież karty swojego syna A. S., to jednak nie rozpoznał go na okazywanych mu zdjęciach z monitoringu bankomatu w którym dokonywano przedmiotowych wypłat. Zaznaczył, iż okres wypłat z bankomatu objętych przedmiotowym postępowaniem pokrywał się z czasem w jakim oskarżony zamieszkiwał w ich mieszkaniu i wraz z synem i innymi ich znajomymi spożywali alkohol, dlatego stąd prawdopodobnie mieli pieniądze na jego zakup. Wcześniej nie zauważył, aby z jego konta bankowego ubywały niekontrolowane przez niego kwoty, choć syn znał (...) do jego karty. W sposób wiarygodny i logiczny przedstawił okoliczności w jakich jego syn wszedł w posiadanie karty i numeru PI.

<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. Z.</p>	<p>Sąd dał im wiarę jedynie w zakresie w jakim nie wykluczają się z innymi zgromadzonymi dowodami. Choć oskarżony nie przyznał się do winy, to jednak potwierdził kluczowe fakty zaistniałe w niniejszej sprawie przesądzające o jego sprawstwie. Wskazał, iż znany mu był (...) do karty pokrzywdzonego, a także przyznał, iż to on znajduje się na zabezpieczonych zdjęciach z monitoringu bankomatu. Ponadto podał, iż w okresie objętym zarzutem zostawał na noc w mieszkaniu pokrzywdzonego i jego syna. Sąd nie dał wiary twierdzeniom oskarżonego, aby to sam pokrzywdzony podał mu (...) do swojej karty bankomatowej i oskarżony na jego prośbę wypłacał przedmiotowe pieniądze celem wspólnego spożywania alkoholu.</p>	
<p>Zeznania świadka A. S.</p>	<p>Świadek jest synem pokrzywdzonego i dobrym znajomym</p>	

oskarżonego.
Przyznał, iż
oskarżony
przebywał u niego w
mieszkanu przy ul.
(...) w K. w czasie
pandemii i razem
spożywali alkohol.
Jednocześnie
potwierdził fakt
wypłacania
pieniędzy przez
oskarżonego z konta
bankowego
pokrzywdzonego R.
S.. Jednak co do
zasady trzymał się
wersji oskarżonego
jakoby to sam
pokrzywdzony
udostępnił
oskarżonemu kartę
bankomatową wraz z
(...)em, sąd jednak
nie dał temu wiary
albowiem przeczą
temu pozostałe
okoliczności
ustalone w sprawie.
Świadek również
odmówił odpowiedzi
na pytanie w
jaki sposób karta
znalazła się w
posiadaniu
oskarżonego,
ponadto rozpoznał
oskarżonego na
okazanych zdjęciach
z monitoringu
bankomatu, co
dodatkowo obciąża
oskarżonego.

Opinia biegłych

Autorem tej opinii
są specjaliści
posiadający
odpowiednią wiedzę
w zakresie

	<p>psychiatrii sądowej. Zgodnie z tą opinią oskarżony był osobą poczytalną w momencie popełnienia czynu.</p>	
Dokumenty	<p>Sąd uznał za wiarygodne zgromadzone w sprawie dokumenty w postaci: karty karnej, odpisów wyroków wraz z informacjami o odbyciu kary, materiałów wizyjnych wraz z wydrukami, protokołu oględzin, protokołu pobrania materiału porównawczego wraz z pobranym materiałem porównawczym, dokumentacji bankowej oraz informacji z placówek medycznych, a także dokumenty zgromadzone w sprawie o sygn. I Ns 363/20 SR Kalisz. Zostały one sporządzone przez upoważnione podmioty i w ramach przyznanych im kompetencji. Nikt w toku postępowania nie przedstawił jakichkolwiek zastrzeżeń co do ich autentyczności i mocy dowodowej. Sąd więc uznał</p>	

	je za w całości wiarygodne i oparł się na nich w pełni.			
7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU				
	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1		
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		M. Z.	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
Według art. 278 § 1 k.k. kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Natomiast zgodnie z § 5 przywołanego przepisu przepis § 1 stosuje się odpowiednio do kradzieży energii lub karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Dobrem chronionym przez				

art. 278 KK są prawa majątkowe do: rzeczy ruchomej (§ 1), programu komputerowego (§ 2), energii (§ 5), a także prawa majątkowe związane z kartą uprawniającą do podjęcia pieniędzy z bankomatu (§ 5) oraz faktyczne władztwo nad: rzeczą ruchomą, nośnikiem, na którym zapisany jest program komputerowy, kartą bankomatową.

Dlatego jako kradzież należy zakwalifikować zabór rzeczy ruchomej nie tylko właścicielowi, lecz także każdej innej osobie, która nią aktualnie włada, nawet jeśli władztwo to nie ma podstawy prawnej czy wręcz wynika z przestępstwa (uchw SN(7) z 19.4.1977 r., VII KZP 3/77, OSNKW 1977, Nr 6, poz. 54; wyr. SN z 30.12.1970 r., IV KR 211/70, L.). Zabór karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego polega na pozbawieniu władztwa nad kartą osoby uprawnionej i objęciu jej w posiadanie przez

sprawcę.
Konstytutywnymi
elementami
kradzieży karty
bankowej są –
identycznie jak w
przypadku zaboru
cudzej rzeczy
ruchomej –
pozbawienie
władztwa osoby
uprawnionej oraz
przejęcie tego
władztwa przez
sprawcę. Do
wypełnienia
czynności
wykonawczej
wystarczające jest
objęcie władztwa
nad kartą przez
sprawcę (Kodeks
karny. Część
szczególna. Tom III.
Komentarz do art.
278-363 k.k., W.
Wróbel (red.), A.
Zoll (red.), wyd. V).

Dla kwalifikacji z art.
278 § 5 KK nie
ma znaczenia, czy
wypłata pieniędzy
z bankomatu jest
jedyną, czy jedną
z kilku funkcji
zabranej karty, co
prowadzi do
wniosku, że w
powołanym
przepisie mieściłby
się również zabór
karty płatniczej
i kredytowej (G.
Łabuda, w: Giezek
(red.), Kodeks
karny. Część
szczególna, 2014,
s. 1065–1066; J.
Lachowski, w:

Konarska-Wrzošek (red.), Kodeks karny, 2016, s. 1171). Art. 278 § 5 KK kryminalizuje kradzież "karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego", niezależnie od tego, jaki charakter ma ta karta, jeżeli tylko umożliwi ona dokonanie takiej wypłaty oraz niezależnie od kwoty, jaką można przy jej użyciu pobrać w takim automacie" (wyr. SN z 15.9.2016 r., II KK 129/16, OSNKW 2016, Nr 11, poz. 78). Postęp techniczny, związany m.in. z ewolucją systemów zabezpieczeń i wzrostem systemów informatycznych w obrocie dobrami powoduje, że w doktrynie słusznie postuluje się swoistą aktualizację wykładni pojęcia włamania, które powinno obejmować nie tylko zabezpieczenia fizyczne (mechaniczne), ale także zabezpieczenia elektroniczne lub zabezpieczenia cyfrowe. Tym samym, przełamanie zabezpieczeń na komputerze lub systemie

komputerowym, elektronicznych urządzeniach bankowych (bankomatach) i dokonanie dzięki temu zaboru cudzych pieniędzy, powinno być oceniane na podstawie art. 279 § 1 KK, a nie na podstawie oszustwa komputerowego z art. 287 KK (Marek, Kodeks karny, 2007, s. 510, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, w: Zoll, Kodeks karny, t. III, 2008, s. 84). Sąd Najwyższy trafnie wskazuje, że zabezpieczenie elektroniczne związane z kodem dostępu stanowi sui generis zamknięcie dostępu dla każdej osoby, która zamierza władać rzeczą, także dla osoby uprawnionej. Jest więc swoistym ekwiwalentem fizycznego zamknięcia rzeczy w pomieszczeniu” (por. wyrok SN z 9.09.2004 r., V KK 144/04).

W niniejszej sprawie ustalono, iż doszło do kradzieży karty bankomatowej banku (...) SA należącej do pokrzywdzonego, której zaboru

dokonał oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, dlatego zastosowanie znalazły powyższe przepisy. Ponadto zgodnie z utrwalonym już orzecnictwem i poglądami doktryny przyjmuje się, iż przepis art. 279 § 1 k.k. mówiący, iż kto kradnie z włamaniem podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10 także w niniejszym stanie faktycznym znajduje zastosowanie albowiem przedmiotową kartę skradziono od pokrzywdzonego, następnie oskarżony kilkakrotnie się nią posłużył poprzez jej użycie w bankomacie. Zarówno samo posłużenie się kartą, jak również posłużenie się nielegalnie uzyskanym kodem (...) było więc działaniem bezprawnym, zabronionym i karalnym. Nadto oskarżony przełamał zabezpieczenia bankowe w postaci wprowadzenia kodu (...), w następstwie czego uzyskał dostęp do środków pieniężnych

znajdujących się na koncie bankowym pokrzywdzonego i podjął gotówkę w łącznej sumie 4200 zł. Zachowanie polegające na przełamaniu zabezpieczeń na elektronicznych urządzeniach bankowych i dokonanie dzięki nim zaboru pieniędzy kwalifikuje się z art. 279 § 1 k.k. (tak wyr. SA w Gdańsku z 10.5.2018 r., II AKa 97/18, Legalis nr 1865399).

Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony jest sprawcą zarzucanego mu czynu. Sąd nie znalazł okoliczności wyłączających winę oskarżonego. Jest on osobą pełnoletnią i w pełni poczytalną. Sąd wykluczył możliwość zaistnienia któregoś z kontratypów. Oskarżony miał możliwość zachować się w zgodzie z panującym porządkiem prawnym, a jednak nie zrobił tego. Karta bankomatowa, należąca do R. S. znajdowała się w posiadaniu M. Z. wbrew woli pokrzywdzonego.

<p>Oskarżony jako osoba nieuprawniona dokonał kilkakrotnie wypłaty z bankomatu skradzioną uprzednio kartą bankomatową.</p> <p>Powyższe świadczy, iż zostały spełnione wszystkie przesłanki kradzieży z art. 278 § 1 i 5 k.k., jak i kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 k.k. Z uwagi na powyższe sąd uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu.</p>				
#	1.2. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	1.3. Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
#	1.4. Uniewinnienie			

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania				
#				
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia				
7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				
Oskarżony		1	Przytoczyć okoliczności	
M. Z.		Pkt 1-5	Sąd na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 69 §1 i 2 k.k. i art. 70 §1 k.k. wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesił na okres lat 2 tytułem próby, uznając takie rozstrzygnięcie za wystarczające dla	

osiągnięcia celów wskazanych w art. 53 k.k. W momencie popełnienia czynów oskarżony nie był skazany na karę pozbawienia wolności, dlatego Sąd uznał, iż zastosowanie okresu próby będzie wystarczające i zweryfikuje w wystarczającym stopniu postawę oskarżonego. Ponadto kierując się normą z art. 72 §1 pkt 5 k.k. Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek powstrzymywania się w okresie próby od nadużywania alkoholu, co będzie dla oskarżonego dodatkową motywacją dla skutecznego zmagania się nałogiem oraz zapobiegnie co najmniej częściowo dalszemu popełnianiu przez niego przestępstw. Trzeźwość na pewno pomoże mu w lepszej ocenie sytuacji i zachowywaniu się zgodnie z panującym porządkiem prawnym. W celu bieżącej i wnikliwej weryfikacji założonej przez sąd pozytywnej prognozy kryminologicznej,

oddano oskarżonego w trybie art. 73§1 k.k. pod dozór kuratora sądowego. Zarazem w celu spowodowania dla oskarżonego M. Z. jakiegokolwiek realnej dolegliwości wynikającej z faktu popełnienia przestępstw i osiągnięcia z nich korzyści majątkowej w trybie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano go do naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonego R. S. poprzez zapłatę kwoty 4200 zł, zakreślając mu ku temu 6-miesięczny termin od uprawomocnienia się wyroku, co winno zachęcić go do podjęcia pracy celem pełnej realizacji orzeczenia sądowego i uniknięcia zarządzenia wykonania kary w przyszłości.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą dotychczasową karalność

oskarżonego.
Oskarżony był
jednokrotnie
skazany na karę 8
miesięcy
ograniczenia
wolności również
za przestępstwo
przeciwko mieniu,
przy czym karę
wykonano w formie
zastępczej kary
pozbawienia
wolności, co nie
przemawiało za
ponownym
wymierzeniem
oskarżonemu kary
tego samego
rodzaju. Z uwagi
na fakt, iż
oskarżony jest osobą
bezrobotną i nie
posiada majątku
kara grzywny
również jawiła się
jako nieuzasadniona
i nie odniosła
by oczekiwanego
rezultatu.

Sąd uznał, że
społeczna
szkodliwość czynu
sprawcy była
wysoka. Za czyn z
art. 279 § 1 k.k. grozi
kara pozbawienia
wolności w
wymiarze od roku do
lat 10. W myśl art.
53 k.k. sąd wymierza
karę według swojego
uznania, w
granicach
przewidzianych
przez ustawę,
bacząc, by jej
dolegliwość nie
przekraczała stopnia

winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Biorąc pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego, jego

		<p>postawę przed i po popełnieniu przestępstwa, a także brak wcześniejszych starań o naprawienie szkody, sąd uznał, że kara wymierzona w wyroku jest sprawiedliwa i adekwatna do popełnionego czynu. W ocenie sądu nie zachodzą w przypadku M. Z. podstawy do wymierzenia kary o niższym wymiarze, ani kary innego rodzaju z wyżej przywołanych względów.</p>	
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>			

7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności.		
6	O kosztach zastępstwa procesowego oskarżonego udzielonego przez adwokata z urzędu orzeczono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust 1 i 2, 3 w zw. z §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z. 2019 r. poz. 18) .		
7	Kierując się sytuacją materialną oskarżonego, Sąd na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od obowiązku pokrycia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa, co umożliwi mu wywiązanie się z nałożonego obowiązku naprawienia szkody.		

7.Podpis		